

Sygn. akt I CZ 56/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Anna Owczarek

w sprawie z wniosku J. T.
przy uczestnictwie E. R.-T. i Prokuratora Okręgowego w W.
o ubezwłasnowolnienie częściowe E. R.-T.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 września 2015 r.,
na skutek zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 lutego 2015 r., sygn. akt I ACz [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] odrzucił skargę kasacyjną J. T. od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 października 2014 r. wydanego w sprawie I Aca [...] o ubezwłasnowolnienie częściowe E. R.-T.. Podstawą odrzucenia skargi kasacyjnej był brak wskazania zakresu zaskarżenia, który jako element konstrukcyjny skargi nie podlega uzupełnieniu (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie, wnioskodawca wniósł o uchylenie go w całości i zarzucił naruszenie art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c. W uzasadnieniu podniósł, że określił zakres zaskarżenia i wskazał, że zaskarża postanowienie w całości; wynikało to w sposób nie budzący wątpliwości z treści złożonej skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy, zważył co następuje:

Wymaganie przewidziane w art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. jest spełnione tylko wówczas, gdy skarżący określi precyzyjnie zakres zaskarżenia orzeczenia sądu drugiej instancji i zgodnie z nim powinien wskazać zakres żądanej zmiany lub uchylenia zaskarżonego wyroku, odpowiadający także wskazanej wartości przedmiotu zaskarżenia (zob. m.in. postanowienie SN z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13; postanowienie SN z 10 kwietnia 2013 r., III CSK 64/13). Zachodząca rozbieżność pomiędzy wskazanym zakresem zaskarżenia i wnioskiem skargi kasacyjnej uzasadnia przyjęcie, że skarga kasacyjna nie spełnia niepodlegających uzupełnieniu wymagań formalnych skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z 10 listopada 2011 r., III CSK 210/11). Z uwagi na charakter postępowania kasacyjnego i stopień jego sformalizowania, nie jest dopuszczalna wykładnia skargi co do zakresu zaskarżenia i jego kierunków (zob. postanowienie SN z 28 listopada 2014 r., I CZ 86/14, Lex nr 1565755).

Wnioskodawca w skardze kasacyjnej nie wskazał zakresu zaskarżenia, zgodnie z wymogami ustawowymi, które istotnie nie nakazują wskazania zakresu zaskarżenia w określonym miejscu skargi. Takie wskazanie musi jednak wynikać

wyrażnie z treści skargi. Tymczasem skarżący wskazał jedynie, że zaskarża postanowienie z dnia 23 października 2014 r. Postanowienie to zawiera trzy punkty, z których pierwszy dotyczy sprostowania nazwiska uczestniczki postępowania i w tej części nie mogło być przedmiotem skargi kasacyjnej. Z kolei punkt oddalający zażalenie obejmował także rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji dotyczące wymierzenia grzywny wnioskodawcy. W uzasadnieniu skargi kasacyjnej skarżący wskazał wyraźnie, że postanowienie w tej części nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną. Z tych względów sam wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości, zawarty w skardze kasacyjnej wnioskodawcy, nie daje podstaw do stwierdzenia, że skarżący istotnie wskazał jako przedmiot zaskarżenia całe postanowienie z dnia 23 października 2014 r.

Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ k.p.c.